

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן

פְּרִשְׁת וַיֵּצֵא

ג' בְּסֵלּוֹ

ה'תשפ"ו

מְקַדֵּשׁ לַמַּעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 "אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמִשׁ / רֵאשׁוֹן עִם רִשִׁי

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל תַּחֲלַת מַסְעוֹ שֶׁל יַעֲקֹב לַחֲרוֹן.

יַעֲקֹב יֵצֵא מִבְּאֵר שֶׁבַע בְּדַרְכוֹ לַחֲרוֹן. כַּעֲתָה, שֶׁיֵּצֵא מִן הָעִיר, הַדָּבָר הַשְּׂפִיעַ עַל הַתְּנַהּגוֹתָם שֶׁל אֲנָשֵׁי בְּאֵר שֶׁבַע לָרָעָה.

עָשׂו שָׁלַח אֶת בְּנוֹ אֶלְיָפָז, כְּדֵי לְהַרוֹג אֶת יַעֲקֹב מִבִּיּוֹן שֶׁכַּעַס עָלָיו מְאֹד עַל כֵּךְ שֶׁקִּבֵּל אֶת הַבְּרָכוֹת. אֶלְיָפָז הַצִּלִּיחַ לְהַשִּׁיג אֶת יַעֲקֹב אֲבֵל הָיִיתָ וְלָמַד מִסְבוֹ יִצְחָק, הוּא הִרְגִּישׁ שֶׁלֹּא יוֹכֵל לַעֲשׂוֹת זֹאת. אֶלְיָפָז הַתִּיעֵץ עִם יַעֲקֹב מַה לַּעֲשׂוֹת? יַעֲקֹב הִצִּיעַ שִׁיקָח מִמֶּנּוּ אֶת רְכוּשׁוֹ, הָיִיתָ וְאָדָם עָנִי נִחְשָׁב כְּמַת בְּחֻלְקִים מְסִימִים מֵהַתּוֹרָה. אֲזַי יוֹכֵל לֹמַר לְאָבִיו שֶׁהִשְׁאִיר אֶת יַעֲקֹב "מֵת".

יַעֲקֹב יָדַע שֶׁחֲרוֹן הוּא מְקוֹם לֹא טוֹב. הוּא רָצָה לָלוּדָא שֶׁהוּא חָזַק מְאֹד בְּרוּחָנִיּוֹת לִפְנֵי שֶׁהִגִּיעַ לָשָׁם, לְכֵן הִתְעַכֵּב וְלָמַד בִּישִׁיבָה שֶׁל שָׁם 14 שָׁנִים.

לְבַסּוֹף, הוּא הִמְשִׁיךְ בְּדַרְכוֹ לַחֲרוֹן. כְּשֶׁהִגִּיעַ לָשָׁם, הִבִּין שֶׁהוּא עֹבֵר בְּהַר הַמּוֹרִיָּה, הַמְּקוֹם בּוֹ אָבִיו וְסָבוֹ הִתְפַּלְּלוּ, וְלֹא הִתְפַּלֵּל שָׁם. הוּא חָזַר עַל עֲקֻבוֹתָיו לְכוּן הַר הַמּוֹרִיָּה, אֲבֵל ה' הֶעֱבִיר זֹאת לְבֵית אֵל וַיַּעֲקֹב לֹא שָׁם לֵב שֶׁהוּא כָּבֵד שָׁם. ה' הִחְשִׁיךְ מִקֵּדָם יוֹתָהּ, כְּדֵי שֶׁיַּעֲקֹב יִשֵּׁן שָׁם.

יַעֲקֹב הִתְפַּלֵּל עֲרֵבִית (יַעֲקֹב תִּקֵּן תַּפְלָה זוֹ) וְהִתְכַּוֵּן לִישׁוֹן. הוּא הִנִּיחַ אֲבָנִים סָבִיבוֹ כְּדֵי לְשָׁמֹר אוֹתוֹ מִפְּנֵי חֵיווֹת רָעוֹת וְלָקַח אֶבֶן נוֹסֶפֶת כְּדֵי שֶׁתִּשְׁמַשׁ לוֹ כְּכַרִּית. הָיִיתָ וְכָל הָאֲבָנִים רָצוּ אֶת הַזְכוּת לְהָיִיתָ הַכַּרִּית עָלֶיהָ יָנִיחַ יַעֲקֹב אֲבִינוֹ אֶת רֵאשׁוֹ, ה' הִפָּךְ אוֹתָם לְאֶבֶן אַחֲתוֹ: יַעֲקֹב שָׁכַב לִישׁוֹן. (זוֹ הַפְּעָם הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁבָּהּ יַעֲקֹב הוֹלֵךְ לִישׁוֹן מִזֶּה 14 שָׁנִים, הָיִיתָ וּבִישִׁיבָה הוּא הָיָה רַק מִנִּמְנָם!)

יַעֲקֹב חָלַם חֲלוֹם וּבּוֹ רָאָה סֵלֶם גְּבוּהָ מְאֹד. תַּחֲתִיתִּי הַסֵּלֶם הָיְתָה מְנַחֵת עֲמוֹק בְּקִרְקַע, אוֹלָם רֵאשׁוֹ הִגִּיעַ עַד לְשָׁמַיִם. הַמַּלְאָכִים שָׁלוּ אֶת יַעֲקֹב עַד עֵתָה עָלוּ בְּסֵלֶם, וְהַמַּלְאָכִים שֶׁבָּאוּ לְלוֹוֹתוֹ בְּדַרְכוֹ לַחֲרוֹן

לְאָרֶץ יִרְדּוּ בְּסֵלֶם.

הוא ראה שה' עמד מעליו. ה' אמר לו "אני ה'! הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך עד עולם! (ה' בוצ את כל אדמת ארץ ישראל תחתיו ונתן לו את כל ארץ ישראל!). יהיו לך הרבה צאצאים- "ופרצת" תתפשט לכל עבר, וכלם יברכו ממך. (את הפסוק הזה אומרים בשמחת תורה אחרי פסוקי "אתה הראית").

"אל תחשוש מעשו או מלבן! אני אהיה עמך" אמר לו ה', "ואדאג לכל מחסורך. כפי שהבטחתי לאברהם שילדי יאמינו בה' ואשיב אותך לארץ ישראל".

יעקב התעורר מחלומו. הוא הבין שהוא נמצא במקום מאוד קדוש ולכן חלם בזה חלום. יעקב אמר "לו ידעתי שזה מקום קדוש, לא הייתי הולך לישון כאן, זה בטח הר המוריה, המקום דרכו עוברות תפלותינו לה".

יעקב השכים בבקר והציב את האבן שעליה ישן למזבח. יצק עליה שמן כפי שעושים לכלי בית המקדש. ואמר ששם המקום - "בית א-ל" הוא השם המתאים (לפני שקראו למקום בית אל הוא נקרא לוז).

יעקב נדר, שאם ה' ידאג לו כפי שהבטיח וישמרהו ברוחניות, הוא יקריב קרבנות לה' במזבח זה ויתן מעשר (10%) מכל אשר לו לצדקה.

תהלים / יום ג' לחדש פרקים י"ח- כ"ב

בפרק כ"א דוד המלך מבקש מה' להעניש את אויביו שנסו להזיק לו. בפסוק האחרון נאמר: "רומה ה' בעזך, נשירה ונזמרה גבורתך" ה' ירומם עצמו ובכחו יעניש את האויבים, ואז נשיר על גבורתו של ה'.

הבעל שם טוב מסביר: בגלות קורים לעתים דברים מאוד כואבים ליהודי. נראה כאלו לה' לא אכפת, אבל זה לא נכון!

משל למה הדבר דומה: תארו לכם ילד קטן שבנה בית קביות. לפתע, מגיע מישהו ושובר אותו. הילד בוכה לאביו ומבקש ממנו לתקן את זה אבל אביו לא עושה זאת מיד. הוא חושב לבנות בית גדול עבורו שיהיה כל כך טוב שבכלל לא יהיה אפשר להשוות אותו לבית הקביות הקטן.

הוא הדבר לגבי הגלות ה' מכין את "עזר" מכין את בית המקדש. הדברים הכואבים לנו כאן כעת הם רק כדי שה' יוכל לתת לנו שכר מיחד עליהם כשמשיח יבוא.

תנ"א / קונטרס אחרון סימן ד' (ג' כסלו שנה פשוטה)

משה רבינו התחנן מאוד לה' שיוכל להכניס לארץ ישראל. מדוע הוא כל כך רצה זאת?

האדמו"ר הזקן מסביר שמצוות הן דבר מאוד מיחד וקרוב לה'. ה' באמת רוצה שהמצוות יעשו בגשמיות על ידי שמוש בדברים מהעולם הזה.

ישנן מצוות מסימות אותן נתן לקיים רק בארץ ישראל. אם אינכם נמצאים בארץ ישראל, אפשר לקיים אותם על ידי למוד עליהם. אבל משה רבינו לא הסתפק בכך. הוא רצה לקיים מצוות בדברים גשמיים, בגלל שידע שזו הדרך הטובה ביותר לקיים אותם.

הבעל שם טוב והמגיד נהגו בדרכים שונות:

הבעל שם טוב היה נודד להרבה מקומות, והמגיד נשאר במעזריטש. לא רק שאנשי מעזריטש הגיעו למגיד, אנשים נסעו מכל המקומות אליו. הם כבר שמעו על החסידות היות והבעל שם טוב דאג להפיץ חסידות בכל מקום.

אחד הדברים אותם אפשר ללמד מ"היום יום" הזה הוא על שני דרכים שונות של שליחות שאפשר לקיים. הדרך הראשונה היא כמו הבעל שם טוב, ללכת למכצעים, והדרך השנייה היא ליפות ולטפח ולהפוך לדבר מזמין את בית חב"ד כדי שאנשים ששמעו עלינו יוכלו לבוא ולהתחבר ליהדות.

ספר המצוות / מצות לא תעשה רנ"א

המצוה היומית, **מצות לא תעשה רנ"א**, היא אותה מצוה שלמדנו אתמול. "הונאת דברים" - לא לומר מלים באופן שיכול להכאיב / להזיק לאדם אחר.

המצוה הזו משמעותה גם לא להתחכם עם מישהו באופן שיגרם לו להרגיש רע, למשל להעמיד פנים באלו נכנסים לחנות לקנות משהו כאשר האמת היא שאנחנו סתם משעממים ולא באמת מתכוונים לקנות שם משהו.

רמב"ם / הלכות מכירה פרקים ט"ז, י"ז, י"ח

היום לומדים עוד כיצד לנהל מסחר על פי תורה.

פרק ט"ז - מלמד מתי אפשר להחזיר משהו ולקבל את הכסף חזרה. הלכה אחת היא שאם קונים פרה והמוכר לא גילה שהשיניים שלה לא טובות, וכתוצאה מכך היא מתה כיון שלא אכלה דבר, אפשר להחזיר את נבלת הפרה לאחר שמתה ולקבל חזרה את הכסף.

פרק י"ז - מסביר מתי התורה אומרת שהמכירה אינה הוגנת ואפשר להחזיר את מה שקנו ולקבל את הכסף חזרה.

כאשר מוכרים משהו, יש להקפיד לומר את כל האמת על הדבר הנמכר ועד כמה הוא ראוי לשמוש.

פרק י"ח - הרמב"ם מלמד על כך שאסור להתחכם על אנשים אחרים כאשר מוכרים משהו. אסור לצבוע רכב ישן ולגרום לו להראות חדש, או לקנות תפוחים מבחורים ולהעמיד אותם מעל ערמת תפוחים רקובים כדי לגרום שיקנו. אבל מתר לתת בלון או סכריה לילדים שמגיעים לחנות כדי שירצו לחזור אליה שוב.

דרכי החסידות / חדש בסלו

חדש בסלו הוא חדש חסידי. הוא נקרא כך כיון שישנם ימים מיוחדים רבים מאוד בחדש בסלו אשר קשורים לחסידות, ללמוד החסידות ולהתקשרות.

כבר למדנו על שנים מתוכם, ואנו רק בתחלת החדש!

הרבי אומר שעלינו להתנהג שונה במשך כל החדש כדי להראות באיזה חדש מיוחד אנו נמצאים. איך עושים זאת?

1. לומדים תוספת של חסידות
2. משתתפים בעוד התועדויות יותר מהרגיל

תפלה / שמע

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה נחמה ציפה בת ר' שמעיה ע"ה גידמן

בתנאי, האדמו"ר הזקן מלמד על מצות קריאת שמע. משה רבנו אמר לבני ישראל שהם יכנסו לארץ ישראל ויצטרכו לקרא קריאת שמע פעמים ביום כדי שיוכלו לקבל על מלכות שמים ולהיות מוכנים למסור את נפשם על ה'

אבל רגע, מדוע משה רבנו אמר זאת לעם ישראל?

הוא כבר הבטיח לבני ישראל שה' יכניע את העמים האחרים ויגרם להם לפחד מהם. הם לא יצטרכו למסור נפש ולתת את חייהם למען ה' אם גויים ינסו לגרם להם לעבור עברות. מדוע אם כן, צריכים בני ישראל תזכרת על מסירות נפש פעמים ביום?

האדמו"ר הזקן מסביר שיצר הרע מנסה למנוע מיהודי לקיים מצוות על ידי שאומר לו המצוה הזו קשה או לא נח לקיים אותה. אבל כאשר יהודי מוכן אפילו למסור את נפשו, זה לא ירתיע אותו מקיום מצוה. לא משנה אם זה לא קל לקיים, או אין לו חשק בדיוק לעשות מצוה, הוא מוכן לעשות מה שה' רוצה ולא משנה מה יהיה. לכן בני ישראל צריכים לומר שמע ישראל פעמים ביום. יהודי צריך להזכיר לעצמו שהוא מוכן אפילו למסור את הנפש כדי לקיים את רצון ה'. כך יוכל להתעלם מעצת היצר ולקיים כל מצוה בארץ ישראל.

כן הדבר עם כל יהודי, בכל דור. כאשר קוראים קריאת שמע, נותנים לעצמנו את הכח לנצח על יצר הרע ולקיים כל מצוה ולא משנה מה קורה מסביב.
(ראה תניא פרק כ"ה)

גאולה ומשיח / זמנים קשים בסמיכות לגאולה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרים צימל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

למרות שאנו קרובים לגאולה, והרבי אומר שמשיח נמצא כאן, מתרחשים דברים עצובים. מרגישים עדין גלות, והיא קשה.

אור החכמה – פרוש על הזוהר- מדבר על זמנים אלו. הוא אומר שאפילו כאשר הגאולה מוכנה אצל ה', עדין יש דברים קשים המתרחשים בעולם. אבל יש משהו שביכולתנו לעשות. הכח של הילדים היהודים יכול להעלים את הזמנים הקשים האלו. על ידי למוד תורה וקיום מצוות של ילדים, אפשר להתפטר מהזמנים הקשים האלו של הגלות לפני שנוכל לראות את הגאולה בקרוב ממש.

(ראה פרוש אור החכמה 9א', סודות הגאולה עמוד 135)